

[Socialministeren.]

13 uger bæres af dem igennem deres forsikring. Praktisk foregår det vel på den måde, at arbejderen derude i landbruget får sin løn, og at det så er arbejdsgiveren, der får det beløb, der kommer fra ulykkesforsikringen. På dette store område, hvor arbejdsgiverne har deres arbejdskraft så nær ved sig, er man altså inde under sådanne bestemmelser; her er der den nære samklang mellem arbejder og arbejdsgiver, og der er altså på dette felt i stor udstrækning skabt et resultat, ligesom også andre arbejdsgivere har været medvirkende til ved forsikringer at skabe ordninger på disse områder. Det er altså i stor udstrækning erkendt af arbejdsgiverne, at dette spørgsmål angående de 13 uger burde man se at finde en løsning på.

Så er der spørgsmålet om de 20 millioner, der er tale om i lovforslaget. Nu er det jo et skønsmæssigt tal; det kan blive mindre, hvad jeg personlig tror det bliver, og det kan også blive mere; men jeg håber altså, det kan holdes i hvert fald indenfor de rammer, som jeg her har nævnt. Så kan man spørge, om dette store beløb eventuelt — som det ærede medlem hr. Bouet nævnte — vil bevirke, at vi atter kommer ind i en prisopskruining på disse områder. Det er nu ikke meget, der her kan blive tale om. Da vi sidst havde lovforslaget til behandling og vedtog at yde et beløb på 10 mill. kr., regnede man med 0,42 øre pr. arbejdstime; dette var indenfor jern- og metalindustrien. Hvis vi nu gennemfører det foreliggende lovforslag og regner efter den samme målestok som dengang, vil det blive 0,84 øre pr. arbejdstime. Selvom vi regnede med, at det var 1 øre pr. arbejdstime, tror jeg ikke, det ville volde de store besværligheder, som man eventuelt er bange for. Jeg vil slet ikke mene, at det beløb, her er tale om, nødvendigvis i ret stor udstrækning vil give sig udslag i en prisstigning. Der kunne også for visse virksomheders vedkommende være tale om at give lidt mindre i udbytte. Der er jo virksomheder, som har en ganske betydelig udbyttebetaling, og det var vel muligt, at de ville have opmærksomheden henvendt på de arbejdere, der udfører arbejdet i virksomheden og løber den store risiko for at komme til skade.

Jå, det er nogle få betragtninger, jeg gerne har villet fremføre ved dette lovforslags behandling. Jeg takker endnu engang for den velvillige modtagelse af lovforslaget, og jeg vil inderligt håbe, at vi i det udvalg, der nu bliver nedsat, må kunne nå til at vedtage lovforslaget, som det her foreligger.

Jeg tror, det vil vække tilfredshed både hos arbejdsgivere og arbejdere, når det kommer til stykket.

Bouet: Jeg spurgte den højtærede minister, om han havde undersøgt, om administrationen ikke ville blive billigere, hvis sygekasserne overtog denne opgave. Det er jo ikke ligegyldigt, om administrationen koster 7 mill. eller 5 mill. kr. Man skulle synes, at sygekasserne, som i forvejen har disse mennesker som medlemmer, og som har hele det nødvendige apparat, måtte kunne gøre det billigere. Den højtærede minister gik udenom spørgsmålet.

Socialministeren (Strøm): Det var ikke min mening at gå udenom spørgsmålet. Jeg må indrømme, at jeg havde overset det papir, jeg havde skrevet det på. Det er klart, at vi har undersøgt spørgsmålet med henblik på, hvordan en sygekasseordning eventuelt kunne gennemføres, men ikke specielt med henblik på det område, der her er tale om. Som lovforslaget er affattet, drejer det sig nemlig om en forsikringsmæssig ordning, der altså ligesom den øvrige ulykkesforsikringslovgivning skulle administreres af ulykkesforsikringsselskaberne, som opkræver præmierne og udbetaler de beløb, der er tale om. Da der er tale om en udvidelse af ulykkesforsikringslovgivningen, har vi ment, at ulykkesforsikringsselskaberne må kunne påtage sig denne opgave, hvad de altså også har erkendt, at de kan. Jeg vil også mene, at på de felter, der kan være tale om, vil det blive gjort på en sådan måde, at det kan virke tilfredsstillende.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

H. P. Johansen: Jeg tillader mig at foreslå, at lovforslaget henvises til et udvalg på 15 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov nr. 100 af 29. marts 1924 med senere ændringer, jfr. lovekændtgørelse nr. 140 af 13. marts 1943 om forsørgelse af militærinvalidere og sådannes efterladte i de sønderjyske landsdele.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 4891; fremsættelsen findes i tidenden sp. 812).